

тискаєш гузик і від сувіту спускає ся електричне ліжко. Сідаєш, кладеш ногу на спеціальний апарат, а черевики самі з ніг злазять. Завдяки уліпшеним винаходам, відпинаєш один центральний гузик і убрание твоє вже на долині. Кладеш ся до ліжка сам, без жіики, без нареченої, без тещі, а ліжко зачинає з тобою угинатись, ох!... Сам один в ліжку (красно наші пайї будуть виглядати!).

Будиш ся, сідаєш на електричне крісло і так електрично можеш умерти!

Так, то жити розумію
О тім тепер лише мрію.

